NARCÍS-JORDI ARAG" I LA DEVESA

«Hem de lluitar i treballar en la direcció que la Devesa sigui un motiu d'orgull per a tots i cadascun dels gironins, perquè sigui un espai en el qual gaudim i que puguem ensenyar i presumir del nostre Parc. Això crec que és el que voldria en Narcís-Jordi Aragó»

NARCÍS MOTJÉ

ENarcís-Jordi Aragó va ser, sens cap mena de dubte, una gironí de soca-rel. D'aquells amb un nom que figurarà durant generacions en la història de Girona. I escric Història amb majúscula perquè era un home que s'estimava cada racó de la nostra ciutat, i naturalment, també de la Devesa. De fet és, fins avui, l'únic gironí que ha escrit un llibre sobre el nostre Parc: La Devesa Paradís perdut, que tothom pot trobar a les biblioteques. A casa tenim el llibre i de tant en tant me'l rellegeixo, i sempre hi trobo matisos d'interès.
Els Col·legis Professionals van fer un treball seriós que el llibre recull molt bé, amb molts detalls de l'entorn del moment social i polític que vivia la Girona dels anys 1974 i següents.
Però avui voldria parlar d'un fet succeït el 3 de desembre del 2010. Els Amics de la Unesco de Girona van organitzar a la Fontana d'Or una taula rodona sobre la Devesa. En Jordi Dalmau em va telefonar per si hi volia participar com a ponent.
El moderador va ésser en Jordi ?Vilamitjana (a.c.s), historiador i periodista. El ponent principal va ser l'Aragó, també hi havia en Ponç Feliu, regidor de l'Ajuntament; Rosa Terradellas, pedagoga; Ignasi Esteve, paisatgista, i jo. En aquella sessió, amb la sala plena de gom a gom, en Jordi Vilamitjana va començar fent la presentació de l'acte i dels ponents de la jornada. Seguidament l'Aragó va prendre el primer la paraula i amb un to mesurat i reposat va començar dient: «Bé, quan em varen convidar a aquesta taula, el primer que vaig pensar va ser, aniré a fer un tomb per la Devesa».
Mentre deia aquestes paraules, es va treure un paper blanc plegat en quatre parts de la butxaca, que va anar desplegantÉ i continuà «he anat a passejar-me per la Devesa i he començat a apuntar en aquest paper les coses que he trobat» (Dissortadament l'acta no va ser enregistrat per recollir amb tota fidelitat les seves paraules, però he parlat amb en Jordi Dalmau i coincidim en els fets i en el text a l'engròs).
Va continuar... «He trobat ganxos de penjadors pel terra, que suposo que provenen dels dies de mercat setmanal, bosses de plàstics,vidres, ampolles, bancs trencats i per terra i així fins unes set o vuit anomalies d'aquesta tipologia» i continuà: «Aquí ja vaig plegar d'apuntar eren massa cosesÉ». I va dir: «Això no m'agrada, demostra una deixadesa» i va concloure amb una frase lapidària: «Si vinguessin a Girona amics meus de fora, que no coneguessin la ciutat, de ben segur que no els portaria a la DevesaÉ em faria vergonya, si hagués d'ensenyar-los el que he vist.»
Seguiren l'ordre de les intervencions, per cert recollides en el Nas de la bruixa del Diari de Girona del cinc de desembre del 2010, i posteriors. Ell va declinar parlar més i va deixar el seu torn de paraula als altres ponents.
Aquesta crítica, com molt bé ha sabut explicar el meu antic professor Sr.Enric Mirambell,quan diu en el seu article dedicat a l'Aragó del passat 25 d'agost del Diari de Girona: «Algú l'ha qualificat com a excessivament crític. Però s'ha de reconèixer que aquest crítica es fonamentava en la seva preocupació pel bé de la ciutat que tant estimava i de la societat de la qual formava part. Si parlava de la Girona grisa i negra era pel seu desig de veure-la resplendent i esponerosa». Quines paraules tan encertades.
Bé, hem de lluitar i treballar en la direcció que la Devesa sigui un motiu d'orgull per a tots i cadascun dels gironins, perquè sigui un espai en el qual gaudim i que puguem ensenyar i presumir del nostre parc. Això crec que és el

que voldria en Narcís-Jordi Aragó. Hem perdut un gran gironí. Descansi en pau.
PD: Crec que és mereixedor de sobres que un carrer de la ciutat porti el seu nom, o el d'un passeig de la Devesa.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona/2016/09/16/narcis-jordi-arag-devesa/804420.html?utm_source=rss